

ÚŘAD PRO CIVILNÍ LETECTVÍ

Letiště Ruzyně
160 08 PRAHA 6

Č.j.: 5821-09-701

V Praze dne 26. 11. 2009

ROZHODNUTÍ

Úřad pro civilní letectví, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 písm. o) zákona č. 49/1997 Sb. o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o civilním letectví), na základě řízení zahájeného z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád) ve věci neplnění podmínek pro provozování letiště Točná občanským sdružením Aeroklub Točná, IČ 00509493, se sídlem Letiště Točná, P.O.Box 48, 143 00 Praha 4, rozhodl takto:

Povolení provozovat letiště Točná vydané občanskému sdružení Aeroklub Točná dne 30. 1. 1998 pod č.j. 10649/ILPZ/2886/97/OPR se zrušuje.

Odůvodnění

Úřad pro civilní letectví (dále jen Úřad) obdržel podnět od Městské části Praha 12, kterým bylo Úřadu sděleno, že občanské sdružení Aeroklub Točná přestal splňovat podmínky pro provozování letiště Točná stanovené § 30 odst. 1 písm. c) zákona o civilním letectví. Na základě tohoto podnětu bylo Úřadem zahájeno správní řízení s moci úřední. V průběhu řízení se jako další účastník přihlásilo Letecké muzeum Točná, s.r.o. IČ 25672037, se sídlem Národní 17/981, Praha 1 PSČ 110 00 jako nový vlastník pozemků tvořících letiště.

V rámci řízení využili všichni účastníci řízení práva na vyjádření v rámci řízení a na předložení a označení důkazů. Naprostá většina tvrzení se ukázala jako sporná, kdy si účastníci vzájemně vyvraceli svá tvrzení. Sporné body mezi účastníky řízení lze rozdělit do několika okruhů, k jednotlivým bodům uvádí správní orgán následující.

I.

Ustanovení § 30 odst. 1 písm. c) zákona o civilním letectví stanovuje jako jednu z podmínek pro vydání povolení provozovat letiště předložení dokladu o vlastnictví nebo dokladu o jiném právním vztahu k letišti a souhlasu vlastníka letiště s provozováním. Ačkoliv zákon hovoří o dvou samostatných úkonech resp. dokladech, běžně je v praxi užíván pouze jeden doklad, který obsahuje oba požadavky zároveň. Zároveň však může nastat případ, kdy

30. 11. 2009

DOPORUČENÍ

vlastník pozemků pronajme určitému subjektu pozemky k široce definovanému hospodářskému využití a nájemce se následně rozhodne na části z nich začít provozovat letiště. V takovém případě by pak samostatný dodatečně udělený souhlas byl nezbytným předpokladem pro vydání povolení provozovat letiště.

V daném případě došlo podle předložených dokladů k udělení souhlasu s provozováním letiště samostatným dokumentem dne 18. 6. 1997 a následně byla dne 27. 10. 1998 uzavřena nájemní smlouva. V nájemní smlouvě je však znovu uvedeno, že nájem je uzavírán za účelem provozování letiště, tedy s konkludentním souhlasem vlastníka. V rámci řízení byly předloženy dva souhlasy, kdy starší samostatný byl dle názoru Úřadu nahrazen pozdějším souhlasem vloženým do nájemní smlouvy. Z tohoto hlediska se tedy Úřad ztotožňuje s názorem provozovatele letiště.

V zákoně o civilním letectví je stanovena povinnost vlastníka veřejného letiště k zajištění jeho provozování vlastními silami, nebo prostřednictvím jiné osoby. Není však zde podmínka, že v případě zajištění provozu prostřednictvím jiné osoby nemůže vlastník změnit postoj a začít provozovat letiště vlastními silami. Zákon o civilním letectví tedy nijak nebrání tomu, aby vlastník mohl souhlas následně odejmout nezávisle na další existenci nájemní smlouvy, pokud sám vlastník zajistí provozování letiště. V takovém případě se vlastník vystavuje riziku soukromoprávního sporu, jehož předmětem by byla náhrada škody, která by provozovateli letiště případně vznikla tím, že přestože by mohl nadále užívat pozemky na základě nájemní smlouvy, nemohl by je užívat pro účely provozování letiště.

II.

Pokud jde o platné uzavření nájemní smlouvy, resp. oprávněnost Městské části Praha 4 vystupovat v době uzavření dodatku nájemní smlouvy jako vlastník, ztotožňuje se správní orgán s názorem provozovatele letiště. Vyhláška Hl. m. Prahy č. 2/2000 Sb. stanoví v čl. 2, přechodných ustanoveních, že „nemovitě věci svěřené před účinností této vyhlášky městské části, na jejímž území se nenacházejí, se uplynutím šesti měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky, svěřují městské části, na jejímž území se nacházejí.“ V době uzavření dodatku k nájemní smlouvě byly dotčené pozemky v souladu s tímto ustanovením svěřeny Městské části Praha 4 a ta tak byla oprávněna tento dodatek uzavřít. K přechodu na Městskou část Praha 12 došlo podle výše uvedené vyhlášky až k 1. 8. 2000. Tato skutečnost vyplývá i z dokladů předložených samotnou Městskou částí Praha 12, kdy stejné datum uvádí v dopise adresovaném Katastrálnímu úřadu pro Prahu a žádá o zapsání těchto pozemků na příslušný list vlastnictví.

III.

Dne 6. 1. 2009 byla ze strany Městské části Praha 12 dána provozovateli letiště výpověď z nájemní smlouvy, s účinností k 31. 7. 2009. Otázka účinnosti této výpovědi resp. platnosti nájemní smlouvy byla nejzákladnějším sporným bodem tohoto správního řízení.

Provozovatel podal žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu, vedenou pod sp.zn. 27 C 405/2009, jíž se domáhá určení, že nájemní vztah nadále trvá. Současně původní vlastník pozemků tvořících letiště, Městská část Praha 12, podala k témuž soudu žalobu na vyklizení, vedenou pod sp.zn. 43 C 349/2009. Jsou tedy vedeny dva soudní spory, z nichž ani jeden nebyl do doby vydání tohoto rozhodnutí pravomocně skončen. V rámci žaloby určení trvání nájemního vztahu byl podán návrh na vydání předběžného opatření, jehož smyslem byla

ochrana současného pokojného stavu. Soud však tento návrh odmítl s odůvodněním, že poměry mezi účastníky se nezmění do doby, než bude rozhodnuto soudem o případném vyklizení pozemků.

Z hlediska správního řízení je nutné zdůraznit, že otázka trvání nájemní smlouvy není zásadní otázkou pro vydání rozhodnutí v rámci řízení. Řízení je vedeno ve věci neplnění podmínek pro provozování letiště a platnost nájemní smlouvy je pouze jednou z nich. Vzhledem k tomu, že posouzení platnosti výpovědi spadá do kompetence soudu, ztotožňuje se Úřad s tvrzením vlastníka letiště a bere výpověď s ohledem na uplynutí výpovědní doby jako existující fakt. Stejně jako v případě odnětí souhlasu k provozování letiště jde o rozhodnutí vlastníka, které může být změněno resp. nahrazeno pouze dodatečným rozhodnutím soudu.

IV.

Jedinou skutečností uváděných vlastníkem letiště na podporu svých tvrzení, jejíž podstata není provozovatelem letiště rozporována, je fakt, že provozovatel letiště nemá žádným způsobem ošetřen právní vztah k pozemku p.č. 897/14 a který je ve vlastnictví Leteckého muzea Točná s.r.o. a Tento pozemek probíhá vzletovou a přistávací drahou a fakticky ji přetíná.

Podle tvrzení provozovatele jej však neužívá a ani nepotřebuje užívat, neboť ve skutečnosti je užíván leteckou veřejností, v souladu s účelem stanoveným územním plánem, ke vzletům a přistáním.

S tímto tvrzením však nelze zásadně souhlasit, neboť v takovém případě by nebyla potřeba funkce provozovatele letiště, který má jako jednu z povinností starat se o provozuschopnost vzletové a přistávací dráhy. Provozovatel letiště užívá celou plochu letiště, i když samotné přistání a vzlety provádí jiné osoby. Uživatelé letiště za to provozovateli hradí náhradu dle § 98 zákona o civilním letectví.

Přestože jde o pozemek, který svou rozlohou je naprosto minoritní v porovnání s celou plochou letiště, musel Úřad při svém rozhodování vzít v úvahu i tuto skutečnost. Na vlastníka tohoto pozemku se vztahuje povinnost zajištění provozu letiště podle § 25a zákona o civilním letectví, stejně jako na případné jiné vlastníky pozemků pod letištěm. Úřad nesouhlasí s tvrzením vlastníka, že vyžadováním takové povinnosti by došlo k překračování pravomoci správního orgánu, kdy podle nálezu Ústavního soudu, sp.zn. II ÚS 190/94 „nelze aktem aplikace práva konstituovat dosud neexistující povinnosti vlastníka“. V tomto případě nejde o povinnosti založené správním rozhodnutím, jde o povinnost vyplývající přímo ze zákona samotného. Tvrzení vlastníka je však vztahováno pouze na případ provozování současným provozovatelem, tedy občanským sdružením Aeroklub Točná. Vlastník letiště se však dle svého vyjádření nijak nebrání této povinnosti, pouze hodlá zajistit provozování vlastními silami.

Úřad proto při svém rozhodování zohlednil skutečnost, že vlastník v návaznosti na svůj závazek k rekonstrukci letiště projevil úmysl zahájit činnosti související s touto rekonstrukcí. Tato činnost vyžaduje předchozí souhlas Úřadu a ačkoliv poskytnutí souhlasu není nárokové, na základě rozhodovací praxe neexistuje důvod, na jehož základě by Úřad mohl vydání souhlasu odmítnout. Odmítnutí by mohlo následovat pouze v případě, že by požadovaná činnost nijak nesouvisela s letectvím. Jedná se však o činnost, jejíž výsledkem bude zkvalitnění vzletové a přistávací dráhy, což je změna, kterou Úřad stejně jako na jiných

letištích podporuje. V tomto záměru mu nemůže bránit současný provozovatel letiště, neboť minimálně v rozsahu pozemku p.č. 897/14 v jeho prospěch nesvědčí žádný právní vztah. Zahájením průzkumných a stavebních prací dojde k faktickému zastavení provozu na letišti, neboť nebude možné zajistit bezpečnost leteckého provozu.

V.

Provozování letiště jako součásti dopravní infrastruktury je nepochybně ve veřejném zájmu, na tuto skutečnost pohlíží obě strany značně rozdílně. Podle názoru Úřadu není možné směřovat veřejný zájem na provozování letiště se skutečností, že v daný okamžik provozuje letiště určitý subjekt. Veřejným zájmem je zajištění provozu letiště jako takového, bez ohledu na to, kdo bude provoz zajišťovat.

V tomto případě Úřad zohlednil i skutečnost, že vlastník letiště se v kupní smlouvě zavázal k revitalizaci letiště, tedy ke zlepšení bezpečnosti a podmínek pro leteckou veřejnost, avšak k její realizaci je nezbytné aby se stal provozovatelem letiště nebo aby mu provozovatel letiště poskytl co nejširší součinnost na úkor vlastního omezení, resp. přerušení provozování letiště na dobu nezbytně nutnou.

Úřad nemůže souhlasit s tvrzením současného provozovatele, že on je jediným subjektem schopným zajistit provozování letiště, neboť jako jediný disponuje technickým zázemím pro takový provoz. Je sice pravdou, že nikdo jiný nemá v současné době na letišti Točná odpovídající zázemí, avšak vzhledem k tomu, že umístováním duplicitních zařízení jedním subjektem v době, kdy je letiště provozováno druhým subjektem by znamenalo ohrožení bezpečnosti leteckého provozu. V takovém případě nelze považovat nesplnění technických a provozních podmínek v tomto okamžiku za zásadní skutečnost, odpovídající zázemí může být vybudováno v rámci výše uvedené revitalizace.

V této souvislosti je nutné zmínit i skutečnosti uvedené v podání vlastníka letiště, který tvrdí, že provozní budova současného provozovatele (objekt Tesko) nebyla řádně zkolaudována, neboť Úřad pro civilní letectví jako speciální stavební úřad svým rozhodnutím ze dne 12. 2. 2009 zrušil rozhodnutí, kterým byla tato stavba zkolaudována. Toto tvrzení je sice pravdivé avšak neúplné, neboť uvedené rozhodnutí nenabýlo právní moci a řízení v dané věci stále probíhá. Na druhou stranu je však z evidence přístupné Úřadu zřejmé, že tento objekt byl původně zkolaudován jako dočasná stavba, která již měla být odstraněna. Provozovatel požádal o dodatečnou kolaudaci jako trvalé stavby, o té však nebylo dosud rozhodnuto a je tedy přinejmenším sporné, zda i současný provozovatel má k dispozici odpovídající zázemí pro provozování letiště.

VI.

Úřad se v souladu s obecnými ustanoveními správního řádu pokoušel o smírné řešení sporného stavu, kdy v rámci ústního jednání bylo navrženo jednání mezi účastníky řízení o vzájemné dohodě. V průběhu řízení však k této dohodě nedošlo.

Pro rozhodnutí o odnětí povolení provozovat letiště bylo z hlediska Úřadu rozhodující, že vlastník letiště odejmul provozovateli souhlas s provozováním letiště nezávisle na osudu nájemní smlouvy. Jde o úkon, který je zcela v jeho kompetenci, za předpokladu že sám zajistí provozování tohoto veřejného letiště. Dále pak vzal Úřad v úvahu danou výpověď z nájemní smlouvy, kdy s ohledem na kompetence Úřadu nepřislouží přezkoumávat výpovědní důvody.

Jako doplňující důvody pro odebrání povolení svědčí skutečnosti, že dosavadní provozovatel nemá právní vztah ke všem pozemkům tvořícím letiště a že z hlediska stavebního zákona nedisponuje odpovídajícími prostorami pro provozování letiště.

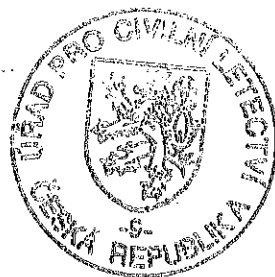
Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání, a to do 15 dnů po jeho oznámení, k Ministerstvu dopravy ČR prostřednictvím Úřadu pro civilní letectví.

Lhůta pro odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

.....
Mgr. Petr Baxa, s.č. 212
oprávněná úřední osoba

Rozdělovník:

Aeroklub Točná, Letiště Točná, P.O.Box 48, 143 00 Praha 4 zastoupený JUDr. Janem Camrdou, advokátem, AK Camrda, Premus, Peter, Vychopeň, Vachoušek a Partneři, Masarykovo nám. 225, 256 01, Benešov

Letecké muzeum Točná, s.r.o., Národní 17/981, 110 00 Praha 1 zastoupená Mgr. Andreou Bartůňkovou, advokátkou, Holešínský | Bartůňková | Halbrštát, advokáti, se sídlem v Jámě 1, 110 00, Praha 1

Městská část Praha 12, Písková 830/25, 143 00 Praha 4 zastoupená JUDr. Arturem Ostrým, AK Ostrý, Purkyt, Hruška & Partners, Arbesovo nám, 257/7, 150 00 Praha 5

3x

ÚŘAD PRO CIVILNÍ LETECTVÍ

Letiště Ruzyně

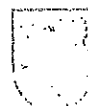
160 08 PRAHA 6

Č.j.: 6513-10-701

V Praze dne 11.11.2010

ÚŘAD PRO CIVILNÍ LETECTVÍ

Toto rozhodnutí bylo vydáno dne: 11.11.2010

Právní moc: 11.11.2010

dne: 11.11.2010

ROZHODNUTÍ

Úřad pro civilní letectví (dále jen ÚCL), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ust. § 89 odst. (1) písm. n) zákona č. 49/1997 Sb. o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl po provedeném řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve věci vydání Povolení provozovat za účasti žadatele, tuzemské právnické osoby Letecké Muzeum Točná spol. s r.o., IČ 256 72 037, se sídlem Národní Třída 17, 110 00 Praha 1, zapsané v obchodním rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 59937 a rozhodl takto:

- I. **Povoluje se provozování letiště Točná společností s ručením omezeným Letecké Muzeum Točná IČ 256 72 037, se sídlem Národní Třída 17, 110 00 Praha 1, zapsané v obchodním rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 59937.**
- II. Náklady řízení si nese každý účastník sám.

Odůvodnění

Po ověření skutečností a na základě předložených dokladů požadovaných ustanovením § 30 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, dospěl Úřad pro civilní letectví ke zjištění, že nic nebrání ve vydání Povolení provozovat letiště Točná společností s ručením omezeným Letecké Muzeum Točná.

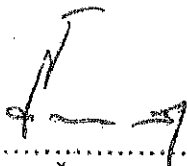
Od podrobnějšího odůvodnění se upouští, neboť jestliže správní orgán prvního stupně všem účastníkům v plném rozsahu vyhoví, odůvodnění rozhodnutí není třeba (§ 68 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání, a to do 15 dnů po jeho oznámení, k Ministerstvu dopravy ČR prostřednictvím Úřadu pro civilní letectví.

Lhůta pro odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Richard Šneidr

úřední oprávněná osoba č. 52

Rozdělovník pro vyrozumění účastníků řízení (ve smyslu §27 odst. 1)

I. Letiště Točná spol. s r.o., se sídlem Národní Třída 17, 110 00 Praha 1, zastoupená jednatelem společnosti p. Ivo Lukačovičem

originál zapůjčen dne 11.7.17.

